

Av eldste C. Scott Grow

i De sytti

Forsoningens mirakel

Det finnes ingen synd eller overtredelse, smerte eller sorg som ligger utenfor hans forsonings helbredende kraft.

Mens jeg forberedte min konferansetale, fikk jeg en sjokkerende telefon fra min far. Han sa at min yngre bror hadde avgått med døden den morgenen mens han sov. Jeg ble sønderknust. Han var bare 51 år gammel. Mens jeg tenkte på ham, følte jeg meg tilskyndet til å fortelle dere litt om ham. Jeg gjør det med tillatelse.

Som ungdom var min bror kjekk, vennlig og utadvendt – og viet seg fullt og helt til evangeliet. Etter en hederlig misjon giftet han seg med sin kjæreste i templet. De ble velsignet med en sønn og en datter. Hans fremtid var svært løfterik.

Men han ga etter for en svakhet. Han levde et løssluppet liv som kostet ham helsen, ekteskapet og medlemskapet i Kirken.

Han flyttet langt bort. Han fortsatte med sin selvutslettende livsstil i over ti år, men Frelseren hadde hverken glemt eller forlatt ham. Fortvilelsen og smerten han følte, bevirket til slutt at ydmykheten slapp inn i hans sjel. Sinnet, opprørskheten og fiendtligheten begynte å avta. I likhet med den fortapte sønn "kom han til seg selv".¹ Han begynte å søke nærmere Frelseren og tok fatt på veien hjem til ham og til trofaste foreldre som aldri ga ham opp.

Han gikk på omvendelsens vei. Det var ikke lett. Etter å ha vært borte fra

Kirken i 12 år, ble han døpt på ny og mottok igjen Den hellige ånds gave. Hans prestedømme og tempelvelsignelser ble også etter en stund gjengitt.

Han ble velsignet med å finne en kvinne som var villig til å overse helseproblemene som skyldtes hans tidligere livsstil, og de ble beseglet i templet. Sammen fikk de to barn. Han virket trofast i biskopsrådet i mange år.

Min bror døde mandag morgen, 7. mars. Fredag kveld hadde han og hans hustru vært i templet sammen. Søndag formiddag, dagen før han døde, holdt han prestedømsleksjonen i høyprestenes gruppe. Han la seg til å sove den kvelden for aldri mer å våkne i dette liv – men for å komme frem i de rettferdiges oppstandelse.

Jeg er takknemlig for forsoningens mirakel i min brors liv. Frelserens forsoning er alltid tilgjengelig for oss alle.

Vi får tilgang til forsoningen gjennom omvendelse. Når vi omvender oss, lar Herren oss legge fortidens feiltrinn bak oss.

"Se, den som har omvendt seg fra sine synder, er tilgitt, for jeg Herren, kommer dem ikke mer i hu.

Ved dette kan dere vite om et menneske omvender seg fra sine synder – se, han vil bekjenne dem og avstå fra dem."²

Vi kjenner alle noen som har hatt alvorlige utfordringer i sitt liv – noen som har kommet på villspor eller vaklet. Det kan være en venn eller slektning, far, mor eller barn, mann eller hustru. Det kan til og med være dere selv.

Jeg taler til alle, også dere. Jeg taler om forsoningens mirakel.

Messias kom for å forløse menneskene fra Adams fall.³ Alt i Jesu Kristi evangelium peker på Messias', Guds Sønnns sonoffer.⁴

Frelsesplanen kunne ikke gjennomføres uten en forsoning. "Derfor soner Gud selv for verdens synder for å tilveiebringe barmhjertighetens plan og tilfredsstille rettferdighetens krav, så Gud kunne være en fullkommen og rettferdig Gud og også en barmhjertig Gud."⁵

Sonofferet måtte gjennomføres av den syndfrie Guds Sønn, for falne mennesker kunne ikke sone for sine egne synder.⁶ Forsoningen måtte være altomfattende og evig – og gjelde alle mennesker i all evighet.⁷

Ved sin lidelse og død sonet Frelseren for alle menneskers synder.⁸ Hans forsoning begynte i Getsemane, fortsatte på korset og kulminerte med oppstandelsen.

"Ja, [han skal] føres bort, korsfestes og drepes, så kjødet blir underkastet døden, og Sønnens vilje blir oppslukt av Faderens vilje."⁹ Ved sitt sonoffer lot han sin "sjel bli et offer for synd".¹⁰

Som Guds enbårne Sønn arvet han makten over den fysiske død. Slik kunne han holde seg i live selv om han led "endog mer enn et menneske kan tåle, uten at det forvolder døden. For se, det kommer blod fra hver pore, så store [var] hans kvaler ... for hans folks ugudelighet og avskyeligheter".¹¹

Ikke bare betalte han prisen for alle menneskers synder, men han påtok seg "sitt folks smerter og sykdommer".

Han påtok seg også “deres skrøpelig- heter, så hans indre [kunne] fylles med barmhjertighet ... , så han i kjødet [kunne] vite hvordan han [skulle] hjelpe sitt folk i forhold til deres skrøpeligheter”.¹²

Frelseren følte vekten av alle men- neskers kvaler – kvaler i form av synd og av sorg. “Sannelig våre sykdommer har han tatt på seg, og våre piner har han båret.”¹³

Ved sin forsoning helbreder han ikke bare overtrederen, men også den uskyldige som lider på grunn av disse overtredelsene. Når de uskyldige utø- ver tro på Frelseren og hans forsoning og tilgir overtrederen, kan de også bli helbredet.

Til tider trenger vi alle “lindring for skyldfølelser som skyldes feiltrinn og synd”.¹⁴ Når vi omvender oss, fjerner Frelseren skylden fra vår sjel.

Gjennom hans sonoffer blir våre synder forlatt. Med unntak av fortapel- sens sønner er forsoningen tilgjengelig for alle, hele tiden, uansett hvor stor eller liten synden er, “på omvendel- sens betingelser”.¹⁵

På grunn av sin uendelige kjærlig- het oppfordrer Jesus Kristus oss til å omvende oss slik at vi ikke behøver å føle hele vekten av våre egne synder:

“Omvend deg, ellers [vil dine lidelser bli svære], hvor svære vet du ikke, hvor intense vet du ikke, ja, hvor tunge å bære vet du ikke.

For se, jeg, Gud, har lidd dette for alle for at de ikke skulle lide, hvis de ville omvende seg.

Men hvis de ikke vil omvende seg, må de lide likesom jeg.

Hvilken lidelse fikk meg, ja, Gud, den største av alle, til å skjelve av smerte og til å blø fra hver pore og lide, både på legeme og ånd.”¹⁶

Frelseren tilbyr helbredelse til dem som lider av synd. “Vil dere ikke nå vende tilbake til meg og angre deres

synder og omvende dere så jeg kan helbrede dere?”¹⁷

Jesus Kristus er vår sjels store Hel- breder. Med unntak av fortapelsens synder, finnes ingen synd eller over- tredelse, smerte eller sorg som ligger utenfor hans forsonings helbredende kraft.

Når vi synder, forteller Satan oss at vi er forapt. Men Forløseren tilbyr å forløse alle – uansett hva vi har gjort galt – også dere og meg.

Hvis dere tenker på deres eget liv, er det noe dere trenger å forandre? Har dere gjort feil som fremdeles tren- ger å bli rettet opp?

Hvis dere føler skyld, anger, bitterhet, sinne eller svekket tro, opp- fordrer jeg dere til å søke lindring. Omvend dere og avstå fra deres syn- der. Be så Gud om tilgivelse. Be dem dere har forulempet, om tilgivelse. Tilgi dem som har forulempet dere. Tilgi dere selv.

Gå til biskopen om nødvendig. Han formidler Herrens barmhjertighet. Han vil hjelpe dere i kampen for å bli ren gjennom omvendelse.

Fordyp dere i bønn og skriftstu- dium. Hvis dere gjør det, vil dere føle Åndens helliggjørende innflytelse. Frelseren sa: “Helliggjør dere, ja, rens

deres hjerter og tvett deres hender ... for meg så jeg kan gjøre dere rene.”¹⁸

Når vi blir rene ved hjelp av hans forsonings kraft, blir Frelseren vår talsmann hos Faderen og ber ham:

“Fader, se, hans lidelser og død, han som ikke syndet og i hvem du hadde velbehag, se, din Sønns blod som ble utgytt, blodet til ham du ga, så du selv kunne bli forherliget.

Derfor, Fader, spar disse mine brødre som tror på mitt navn, så de kan komme til meg og få evig liv.”¹⁹

Vi har alle fått handlefrihetens gave. “Menneskene [er] fri ... til å velge frihet og evig liv gjennom alle menneskers store Mellommann, eller til å velge fangenskap og død ifølge djevelens ... makt.”²⁰

For mange år siden utøvde min bror sin handlefrihet da han valgte en livsstil som kostet ham helsen, familien og medlemskapet i Kirken. Mange år senere utøvde han den samme handlefrihet da han valgte å omvende seg, rette seg etter Frelserens

læresetninger og bokstavelig talt bli født på ny ved forsoningens kraft.

Jeg vitner om forsoningens mirakel. Jeg har sett dens helbredende kraft i min brors liv, og jeg har følt den i mitt eget. Forsoningens helbredende og forløsende kraft er alltid tilgjengelig for oss alle.

Jeg vitner om at Jesus er Kristus – han som helbreder vår sjel. Jeg ber om at vi alle må velge å reagere positivt på Frelserens innbydelse: “Vil dere ikke nå vende tilbake til meg og angre deres synder og omvende dere så jeg kan helbrede dere?”²¹ I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Lukas 15:17.
2. Lære og pakter 58:42–43.
3. Se 2 Nephi 2:25–26.
4. Se Alma 34:14.
5. Alma 42:15.
6. Se Alma 34:11.
7. Se Alma 34:10.
8. Se Alma 22:14.
9. Mosiah 15:7.
10. Mosiah 14:10.
11. Mosiah 3:7.
12. Alma 7:11–12.
13. Mosiah 14:4.
14. *Forkynn mitt evangelium – En veiledning i misjonærarbeidet* (2005), 2.
15. Lære og pakter 18:12.
16. Lære og pakter 19:15–18.
17. 3 Nephi 9:13.
18. Lære og pakter 88:74.
19. Lære og pakter 45:4–5.
20. 2 Nephi 2:27.
21. 3 Nephi 9:13.